

Istennel lehet csak gondtalan az életünk

A kép forrása: Laukó László és Laukó-Soós Henrietta /Údvahadsereg Józsefváros

Miért is akartunk 15 év után összeházasodni?

Ez év július 3-án, az Údvahadsereg Józsefvárosi Gyülekezetében SZENT SZÖVETSÉGRE léptünk Isten előtt, Istennel, és egymással. 15 év jegyesség után házasodtunk össze, gyermekünk 13 éves.

Miért is gondoltuk, hogy erre szükségünk van?

Az elmúlt évek alatt, kapcsolatunkban akadtak nehézségek, gyakran tapasztaltuk meg - így utólag tudván - a gonosz támadásait. Mint a legtöbb párnál, nálunk is előfordultak veszekedések, sőt közös életünk egy szakaszában nem voltunk biztosak abban, hogy együtt fogunk megöregedni. Ellentétes nézetekkel, sok ütközési ponttal éltünk egymással, olykor csak egymás mellett. Válságban voltunk, mikor 2016-ban átestem egy tudóműtéten. Akkor, ott, történt valami. Imádkoztam Istenhez a kétségbeesett ember utolsó reményével, - ekkor még nem „tudatos” hívőként. Kedvesem félretett mindent, teljes mellszélességgel állt mellettem, küzdött velem együtt. Csenge lányunk akkor volt 7 éves. Rettegve vártunk minden vizsgálati eredményt. Csenge tudta, hogy nem lesz baj, hisz az Angyal barátai megmondták neki. Senkinek nem hittem, csak a lányomnak és a Szerelmemnek. Ha ők azt mondták, minden rendben, akkor elhittem. Ezalatt a nehéz időszak alatt kezdett változás beállni az életünkben. Mindketten átértékeljük saját és közös életünket. Jómagam egyre többet imádkoztam, immár hálával telt szívvel, hisz Isten, velem volt, megmentett. 2018-ban fogadtuk be szívünkbe az Urat, és léptünk az útjára. Nagylányaim, Vivien, majd Henrietta példával jártak előttünk. A megtérésünk óta eltelt időben, megváltozott az életünk. Beköltözött a kapcsolatunkba egy „Harmadik”, aki nem más volt, mint maga a Mennyei Atyánk. Vezetett minket, intenzíven kezdtünk tanulni tőle. Visszaadta a békességet, az őszinte szerelmet és szeretetet. Azt vettük észre, hogy a gondjaink megoldódnak, csupán kérnünk kellett. Alázattal fordultunk Isten felé, időt szakítottunk mindennapi életünkben, hogy vele legyünk. Szívünkbe költözött, éjjel-nappal velünk volt. Számtalan apróságnak tűnő, de mégis bizonyoságként szolgáló, ajándékot kaptunk Tőle. Leszoktunk a panaszkodásról, hiszen nem volt miért panaszkodnunk. Megtanultuk, ha valami nem sikerült, vagy nem úgy sikerült, az csak is a mi érdekünkben történt, Isten akarta így. A jó dolgokért és a nehézségekért egyaránt hálásak voltunk. Megtanultuk elfogadni egymást, apró hibáinkkal együtt.

2020-ban, a Covid első hullámában, a bezártságban, Szerelmem megkérte a kezem. Boldogan mondtam igent. Innen kezdve, már azért is imádkoztunk, hogy segítsen minket az Úr a színe elé, hogy előtte köthessük össze az életünket, amíg a halál el nem választ, és még azon is túl.

Nem vágytunk jobban semmire sem.

Miért? – mert mi megtapasztaltuk, hogy milyen volt Isten segítségével együtt élni. Hisszük, hogy az Ő segítségével maradtunk egymás mellett. Megtapasztaltuk, hogy Vele élni, az Ő védelmében, szeretetében, útmutatásával, mennyivel könnyebb nekünk. Biztonságban vagyunk. Szerelemben vagyunk. Boldogságban vagyunk. Ha néha mégis történik nézetkülönbség közöttünk, már nem veszekszünk. Megtartjuk a szerepeinket, ahogy megtanultuk és tesszük ezt teljes szeretetben, mert hisszük, hogy Istennel lehet csak gondtalan az életünk.

Forrás: Laukó László és Laukó-Soós Henrietta/Vecsey Enikő/Üdvhadsereg Józsefváros/Kommunikációs osztály

Dátum: 2021. szeptember 14.

A kép forrása: Üdvhadsereg Józsefváros